

Виходить по Львову що Сорады
Суботы (крім руских сантъ) в
4-й годині по полуночі. Літер. пода-
ток «Бібліотека наїзданія, поїздів»
виходить по 2 печат. аркуші кожного
15-го в поїзді для кожного місяця.

Редакція, адміністрація і експе-
діція підл. Ч. 8 улиця Академічна.

Всі листи, посыпки і реклами
надлежить пересилати підл. адресою:
редакція і адміністрація „Діло“
Ч. 8 улиця Академічна.

Рукописи не звертаються тільки на
переднє застежене.

Поодиноке число стоять 10 кр. а. в.

ДІЛО

**Редакція, адміністрація і
експедіція „Діло“** перенеслася сь-
дня 10 л. літця с. р. въ каменицю при
улиці Академічній підл. ч. 8, куди
просимо адресувати всікі листи, по-
сыпки і реклами.

Наші народні хиби і потреби.

(Замітки Подолянки.)

„Поправа, поки час!“

Нашу народну справу можна спра-
ведливо прирівнати до лихом будь-
одія, котру не можено добрихъ поді-
лити, не зроблено грубихъ і тривалыхъ
стіль та людиною стіль, не попринасун-
вано вікі слібъ окінъ і дверій, тай крі-
во поставлено вікі занаваси. Отже ро-
зумний господар и не подивує, що при
першому літній подуві вітру воємесси
студії въ хатѣ, крохи стане затікати
въ загинати, підвалини і сохи труї-
ти, а бітакъ і ціла хата буде хили-
тися та падати. Не помогло бъ тутъ ни-
чого нарікати на інтерії, дощъ та мете-
дило, бо якби будничий бувъ даний до-
брь матеріальна та все зробить якъ тре-
ба, то тоді могла бъ она спертися неїмъ
непрізвищими елементами. Чи жъ інакше
речъ може съ нашою народною справою? Мы
часто любимо нарікати на нашихъ
хоробрихъ, складаючи всючину то на По-
лівіві, то на правительство і думаємо,
що саме доказали величного геройства і
принесли до спасення народу, якъ на-
писалимо крикливу статію із якої ча-
сопис, або виголосили огненну бефіду о
крайніхъ написеныхъ нашої народності.
Въ почутю нашої покрицідженії справед-
ливості загинаємо звичайно руки і за-
ступлюємо о тімъ, що намъ нико чужій
не може, ани Чехи, ани Німці-цен-
трами, ани правительство, що нико чужій
не підрядить нашої справи. Ба,
що гірше! Такій неустаний жалі і на-
рікані тратить наїть свою отворну си-
лу, наїто не хоче вже ихъ слухати, а
да наїти въїти въ того ще й та-
шкоду, що въїтремо свою увагу бѣль раз-

іональної праці около поправи народної
справи, а въ нашій народній будь-
одії винесли що разъ бѣль хиби і недо-
статківі. Неразъ і не два відзывались у
насі голоси о потребі поправи народнихъ
хибъ і недостатківі, о замагоженню пе-
кучихъ потребъ для подвигнення нашої
народності. Однакъ голоси тѣ по бѣль
шій часті перегонили майже незамі-
тино, а если що і зробилося у насі на таї
публичній взаємі, то звичайно скінчило-
ся на першихъ порицахъ до діла, із под-
готовленіяхъ до властивої органічної
праці, а даний бездѣльність, сонливість
і робіндушність вертала зновъ до наїти.

Словинючи обов'язокъ журналісти-
чний, бажаємо звернути бачисть роди-
ць на ідеї народніхъ хибъ і потреби
і подати на то вітчій спосіб, а от-
зываючись загальню звістнімъ покликомъ:
„Поправа, поки час!“ Не оглядаймося
на чужу підмогу і не теряймо часу, бо
всяка проволока приносить намъ небезпеку
дошану ітрату і школу. Не пишемо тѣ
замѣтки въ пересідченію, будь-тоби они
були абсолютно непохібні, а руководи-
мось насладою: Гадка гадку родить. Буде-
мо отже ради, если кто въ родимції
спонуканий нашими замѣтками подасть
адоровшу гадку або раду. Но тихъ загаль-
нихъ замѣткахъ звертаемося до підвалинъ
нашої народності, щобъ розглянутись
які тамъ хиби, а які потреби. Тою під-
валиною єсть нашъ простий народъ, або
які внути інакше людъ, — наше міщанство
і селянство.

I.

(Моральне і матеріальне подвигненіе народу.
Духовенство і школи народу. Потреба
бюро школьного въ консерваторії. Тверезість
народу а читальні. Народні ради. Банки
і щадниці. Щадниці церковні і товариства
задаткові.)

У насі доволі писалося і говори-
лось на тему морального і матеріального
подвигненія руского народу. Зъ теорети-
чного становища можна бы спорити о
тѣмъ, чи перше і важніше єсть подви-
гненіе моральне, чи матеріальне, однакъ

нахло вчірнімъ холодомъ, залигла ти-
шина.

А въ дібрекої сільниці крѣзь роз-
чинний бікна въ посередь шумного гамбру
вильвівся голосний баритонъ пана Пра-
чинського, монъ далекимъ громомъ заго-
готівъ і рознявся середь вчірній ти-
шини. За нимъ овальнились голосні крики
веселыхъ гостей, які дикий гуси зачіти, і
озавися гуркотъ стільцивъ і криївель, і
дзвінькотъ келіїшкотъ. Въ присінкахъ
старий Янкель єсть свою банду музикъ
ідаринъ, здорового туша і загравъ весел-
ого марша. Се вінчався панській обѣдомъ,
се бувъ послідний тоаєстъ Прачинського:
„Kochajmy się!“ — „Vivat, vivat!“ „Ко-
chajmy się!“ скрбза овальнились голосні кри-
ки і рѣкою вильвались въ посередь бра-
скотливої музики. Весь гості обійтися-
ціувались і кланілись на всі боки та
съ гуркотомъ розсували свої крѣсла. Въ-
хідно послідний чарки „starego wegrzy-
wa“, затихли музики, піднявся голосний
гамбръ.

Гости попереходили въ сільниці у
другій кімнати, где подано морожене і
чорну кашу. Весь гуторили, живо розіпра-
вляли, сміялися і веселились та все ще
розвілювались. Жінки, які рожі ру-
міні, буть спекоти, розмахували вахля-
рими, мужчины червоної бѣль ванітківъ
і розмахували руками. Музики загрази-

никто не заперечить, що одно і друге
відстав із тѣсній звязи, одно бѣль другого
не дастися осигнути і трешло скріпнити.
Думаемо отже, що такъ ісъ однімъ, якъ
іншімъ направленію належить намъ
трудитися що одинаково ревностю і тому
розважаніюся, що доси у насі на однімъ
і другомъ полі зроблено а що ще зро-
бити треба.

Заразъ съ початкомъ добы нашого
народного отродження бачимо, що наше
духовенство рено бралося до морального
подвигненія народу і розбудження народної
праці, а даний бездѣльність, сонливість
і робіндушність вертала зновъ до наїти.
Словинючи обов'язокъ журналісти-
чний, бажаємо звернути бачисть роди-
ць на ідеї народніхъ хибъ і потреби
і подати на то вітчій спосіб, а от-
зываючись загальню звістнімъ покликомъ:
„Поправа, поки час!“ Не оглядаймося
на чужу підмогу і не теряймо часу, бо
всяка проволока приносить намъ небезпеку
дошану ітрату і школу. Не пишемо тѣ
замѣтки въ пересідченію, будь-тоби они
були абсолютно непохібні, а руководи-
мось насладою: Гадка гадку родить. Буде-
мо отже ради, если кто въ родимції
спонуканий нашими замѣтками подасть
адоровшу гадку або раду. Но тихъ загаль-
нихъ замѣткахъ звертаемося до підвалинъ
нашої народності, щобъ розглянутись
які тамъ хиби, а які потреби. Тою під-
валиною єсть нашъ простий народъ, або
які внути інакше людъ, — наше міщанство
і селянство.

Коли сть утворенъмъ ради шк. кр.
отніто консерваторіємъ надібръ надъ школ-
ами народними, тоды і консерваторії і
духовенство отсунулися сопливъ ізъ сего
полі і вступили нероважно на дорогу
пасивної опозиції. Кажемо — нерозі-
жно, бо спрідѣлъ не подумано у насі
надъ тымъ, що ізъ рамахъ новихъ за-
конівъ плянъ і організації, при сїдь-
такої ревності і пытревалості дуже ба-
гато здѣлти для морального подвигненія
народа.

Коли сть утворенъмъ ради шк. кр.
отніто консерваторіємъ надібръ надъ школ-
ами народними, тоды і консерваторії і
духовенство отсунулися сопливъ ізъ сего
полі і вступили нероважно на дорогу
пасивної опозиції. Кажемо — нерозі-
жно, бо спрідѣлъ не подумано у насі
надъ тымъ, що ізъ рамахъ новихъ за-
конівъ плянъ і організації, при сїдь-
такої ревності і пытревалості дуже ба-
гато здѣлти для морального подвигненія
народа.

Коли сть утворенъмъ ради шк. кр.
отніто консерваторіємъ надібръ надъ школ-
ами народними, тоды і консерваторії і
духовенство отсунулися сопливъ ізъ сего
полі і вступили нероважно на дорогу
пасивної опозиції. Кажемо — нерозі-
жно, бо спрідѣлъ не подумано у насі
надъ тымъ, що ізъ рамахъ новихъ за-
конівъ плянъ і організації, при сїдь-
такої ревності і пытревалості дуже ба-
гато здѣлти для морального подвигненія
народа.

Коли сть утворенъмъ ради шк. кр.
отніто консерваторіємъ надібръ надъ школ-
ами народними, тоды і консерваторії і
духовенство отсунулися сопливъ ізъ сего
полі і вступили нероважно на дорогу
пасивної опозиції. Кажемо — нерозі-
жно, бо спрідѣлъ не подумано у насі
надъ тымъ, що ізъ рамахъ новихъ за-
конівъ плянъ і організації, при сїдь-
такої ревності і пытревалості дуже ба-
гато здѣлти для морального подвигненія
народа.

Предплатна „Діло“ стоїть:
на п'ять років . . . 8 зл.
на п'ять років . . . 4 зл.
на чверть року . . . 2 зл.
ізъ діл. „Бібліотеки“: на п'ять років . . . 5 зл.
на п'ять років . . . 4 зл. на п'ять років . . . 2 зл.
на чверть року . . . 1 зл.
Предплату належить пересилати
франко (найлучше поштовими пере-
казомъ) до: Адміністрація час. „Діло“.
Оголошенія пріникаються по ціні
6 кр. а. в. бѣль однією строчкою печатною.
Ревілямія неопечатаній польсь-
кій пошті.

вата, то на кисти руку, боязь плену и
двоиной поддержки из стороны орди-
нариев.

Не десать однажды того, чтобы духов-
енству привернуть силы моихъ
на школы из рамахъ теперешнихъ за-
конахъ школьныхъ. Тыль способомъ о-
бѣдить духовенство праву отъ личь
подъ незначкою частю народа, подъ
школьныхъ поклонъ, бывъ большои
какъ есть силы из старшихъ грама-
дѣтъ, а тыль леши, понеже тутъ никто
не имъ права обвинять силы духов-
енства.

(Далѣе брос.)

Въ справѣ читальни въ Острозѣ

(подъ Щирцемъ)

адресуемъ бѣзъ п. Берхарда, потари изъ
Щирца, сѣдзючое спростованіе до-
писи въ ч. 51 „Дѣла“ п. въ „Зѣ подъ
Щирцемъ“ и допись въ ч. 56 „Дѣла“ —
п. въ „Зѣ хлѣбного посѣту“ — съ проше-
бомъ о умѣщении:

Часту неправу уложили доносчи-
телей, що въ противъ основанию читальни
изъ Острозѣ ворюко выстуло и що се-
жливъ изъ Острозѣ, потѣ читальни спро-
тивляется, не изъ скамъ вѣдъ ее работать.

Нѣ съ сознаніемъ. Мысѧцемъ, тѣ
которымъ бѣзъ 5 хлѣбныхъ цѣлковъ не
видимъ, нѣ съ начальникомъ громады
Мокрыми, нѣ съ его штатчикомъ. Кур-
ылько, нѣ съ акимъ будь сознаніемъ
изъ Острозѣ не маимъ цѣлковъ способно-
сти читальни народной перво говорить
и не говориши, коли иши основанию чи-
тальни бѣзъ мѣсъ извѣстъ противились.
Азъ изъ два тыщиъ познайши здѣль-
авися изъ Мокрыми и тогды ему сказавши,
що читальни то дуло добра рѣчи и всѣ
общественіе люде изъ Щирца и округа до-
ней приступили, лишь не часъ передъ
житиами ии основати, бо изъ береса здѣ
нужды гостодарыть изъ селінъ така сила
членъ, що мѣсъ будь уtrzymати
хату, спорска, сѣтла, паливо и пр., а
кромѣ того синченіи Кунцевичъ и О-
рублевскъ, потѣ читальни основати ду-
млютъ, не знайши еще для короткого
снаго ту перебору только дѣлѣрія въ на-
родѣ, що бы гадку свою перевѣти?

На тѣхъ же дѣлѣріи менѣ Мокрый: „Бѣлѣбы мы
мыли 1 кр. 20 кр. про року давати на чи-
тальни, то легче бы каждому изъ насть
за тѣ грощи на 50 кр. изаскрукоати
бѣзъ егы“. Тогдѣ саму бесѣду мѣремъ изъ
Курьелько и Кинишъ, а больше съ ии-
нами о тѣмъ не говориши.

Не можу коротко выступати противъ
основаніи читальни, понеже передъ 4 лѣ-
тами самъ гадко тою сильно стъ почта-
ремъ п. Гричанскому, приходникомъ о.
Бубликомъ, юрисдикціи судовъ п. Рен-
кою и кандидатомъ потаріальнымъ п. Сидоренкомъ звѣшились, а больше якъ 50
книжокъ польскихъ и рускихъ на ту
цѣль збрѣхисъ, 17 кр. изъ оправу тыхъ
книжокъ звѣшились, ии именіе лѣта
1878—1880 дуло нужденій для селить

були, петримъзъмъ съ докбиченіемъ
до теперешнаго року, где мы зѣни-
шаго часу надѣвалисъ.

Карлъ Берхардъ,

п. въ Щирце изъ Щирца.

Се спростованіе относится властиво
лише до первои доиси въ ч. 51 „Дѣла“,
бо авторъ другъ доиси въ ч. 56 въ ни-
чимъ не обвиня п. Берхарда. Ись либудъ
не усматриваючи ить достовѣрности на-
шаго доисонати и припукаемо лише,
що ошибка могла здѣти въ непорозумѣ-
ніи п. Берхарда чрезъ сеинъ, а п. въ
коідѣмъ случаю мусимо отверти замѣтъ
вонамѣрнаго фальсона прады, ради
замѣщаемо повышение заявленіе п. Берхар-
да, що дѣзъ не есть противъ основанию
русской читальни и (иши ее пиши въ даль-
шѣмъ, сиими письмѣ) готовъ згодитись
на то, що бѣзъ руской читальни не
було ни однїи книжки польской — лишь
не згодивши на то, що бѣзъ всѣи
контроли книжки азъ изъ Москви спро-
ваджовать. До сего заявленія можемо изъ
нашои стороны обѣйтись лишь бажанье,
щобъ скамъ сталися дѣломъ и щобъ ру-
ска читальни, потѣ не потребуе „азъ изъ
Москви спроваджовать книжки“, нащла
прихильну подмогу у всѣхъ добромысли-
щихъ. Бажаемо такожъ, щобъ и счаласъ
тая неохота а павѣтъ неприхильности, ии
пробивася изъ скамъ п. Берхарда: „що
свѧц. Кунцевичъ и Обрѣліевскъ, потѣ чи-
тальни основати думають, не знайши
еще у народа (?) только дѣлѣрія, щобъ
гадку свою перевѣти“, и въ дальшои по-
лемики п. Берхарда противъ обоихъ Пан-
отѣдѣнъ, потѣ иши сонсѣмъ не належачу
до предмету, опускаю. Вирочъмъ описи
п. Берхарда надѣ читальни изъ Острозѣ
есть для всѣхъ сонсѣмъ непонитна, а на-
дѣть инициа.

XV. ЗАГАЛЬНЫЙ ЗБОРЪ польского товариства педагогичнаго изъ Краковъ

отбувался дни 18, 19 и 20 л. липца, а вязло
иѣмъ участъ надѣ 1000 учительни, учительни, профессоры, окруж. инспек-
торы, священники и осѣбъ ииныхъ
заподѣль. При той слутайности подаемъ
гдѣкъ дани отолоши изъ сегорѣчіемъ
справодѣланію. Педаг. товариство має 2709
членовъ, 40 бѣдѣль (зѣл.) и 79 лъ-
кальныхъ кружей. Варѣть сї и роз-
вой товариства треба принести єго пѣнь
офиціальному характерови. Се призна-
єшь Gaz. Nar. изъ Ч. 161. „Zgromadze-
nia oddziaÅowe i kólek pedag. lokal. jakie
odbywały si w tym roku, odznaczały si
szeregoÅem ozywieniem, gdy rząd zwinia-
odbywane dawniej oficjalne konferencje
nauczycieli szkóÅ lnd.“, udzielajacъ па-

*) Що до сего року помылъсъ Gaz.
Nar., бо конференціи окружнѣ отбувалисъ

грунта, селянъ бѣзъ страшно изтуналъ,
где лише запасы, а на урядниковъ при-
вершилъ лучшой нагодѣ готовъ бути пы-
санія доиси въ статьѣ „Narodowki“. Родѣдъ п. Прачинскаго була закрытый
густое темризово. Никто не зналъ єго
батька, не зналъ, єго како гибѣда изпол-
злась си горда итици панька. Лише одинъ Гулийволъскъ зналъ, єго Прачинскъ
була сънью колись убогого и нужден-
ного онома, єго при сиимъ графъ до-
робиши заетку. Наѣгъ здѣши за границю,
туясь по европейскѣ столицѣ, въ
старый Прачинскій гостодаринъ. Графъ
пошелъ изъ величайшой доиси, до крахъ
претратиши въ его добра перейшли изъ
живѣскъ рукъ, въ старый скоманъ таси до-
коидаринъ для себѣ маюточку. У него
було шѣсть дочень, єси посыходили за-
мужъ съ добрыми статками за частновѣ-
блѣднанѣмъ. Бути и съынъ,
єдногъ одѣсющій — Альфредъ. Ще за
„женихъ“ чесѣгъ посылали его батько
у школы. Альфредъ хитрилъ учительни,
обѣднувшись, крутися, мантинъ и съ
перожинъ головою переходилъ изъ кла-
са до класса. За те прічиниши Аль-
фредъ изъ молодыхъ лѣтъ перѣѣхъ изъ
много богатыхъ панічнѣмъ, имъ въ всѣхъ
прігодѣ у вомбѣ ставати, съ иими дру-
житись и вразъ съ иими занимать пані-
чнѣмъ житъемъ та избирати панічнѣ

оглады. Переѣхонши до Львова на права
Альфредъ и тутъ повергася большои из-
лино икъ изъ право. Онъ стаи паньскимъ
погоничемъ, правою рукою „золотой мол-
одѣжки“. Паничики не разбираючи гово-
рили ему всяки простацти, ииже наливе-
иа него икъ изъ прихости, башинисъ ииже
иикъ чорнимъ муриномъ, та все же таки
держали єго при себѣ, ииже съ ииимъ
тыкалисъ въ разъ-правъ посылали за ве-
сивими орудиами. Альфредъ жертвѣвъ икъ
иикъ икъ муха коло солидного меду. Онъ
перагъ падаи гибѣдъ на образный до-
коры и панічнѣи та изъ его дѣлѣи було
лише одно бажанье, статись и себѣ „зо-
лотымъ молодѣжемъ“, прадицнѣи пани-
чнѣи. Тутъ ииша бѣзъ єго дѣлѣи дневника-
ріи, познакомиши съ иими и почай-
подавати цѣлковъ пригоды въ „высшаго
сѣла“. Онъ стаи письмакомъ „добро-
тону“ и золотой молодѣжки, складаи стиши-
ки окрашеніи дотеномъ и выгладами золо-
тыхъ молодѣжъ, пріятеленъ трохъ по-
французы у бона одного єго пріятелі-
панича и стаи прѣразъ частнѣи писати
статьеки до дневника. На зборахъ акад-
еміи, не голоснѣшъ, выѣбивася изъ трату-
адорами для графскаго добра, добре об-
ѣдравши коло єго графа, послѣднаго по-
томка славной колись то родины кашти-
ланскай. Въ снадѣніи по старомъ Пра-
чинскому лишилось селе вартости надѣ-
сто тысячи. Село мало разрастись на ємы
голою, але молодой Прачинскъ, по-
шыпѣтавши изъ панѣрахъ по батькови,
найшисъ чимъ сплатити вѣсъ сиимъ сестры.
Село осталось за молодымъ Альфредомъ.
Огненъ оселиши бѣзъ на себѣ и занізъ
несельмы, спрадѣ панічнѣи житъемъ.
Завелись гулятики съ давними знакомы-
ми паничнѣи, покотиши гроши икъ го-
рохъ по гладкій дорожъ. Недобромъ на-

томиаist poparcia swojego za po-
średnictwem okrągowych inspektorow
szkolnych z gromadzeniem oddziałow
Gowum Towarzystwa ped.“ Съ под-
мого єго официального poparcia moglo
pedagogiczne товариство звести изъ колы-
koхъ мѣстахъ пысні школы женскѣ,
зъ которыхъ еще лишь Коломыїскъ и Тар-
новскъ не перейшли на фонды публичнѣ,
а изъ Перемишлъ, Ярославіи и Решонѣ (отъ 1-го переси с. иль и Тарновск.)
основали школы промысловіи, котрій чи-
слитъ около 600 учениковъ. Черезъ таке
саме poparcie єго фонduje красныхъ умо-
вланиесъ, изданищо „Szkoły“ нико-
гдѣну товариства, котрый пакидае ру-
сскимъ школамъ изъ пильногъ окружнаго
inspektorowъ, и външихъ изданищъ
товариства. Однаго мимо такого poparcia,
контатутъ администраторъ спровадзен-
тыхъ виды dѣla wydawnictwo wielkiego ro-
parchia. (Gaz. Nar. Nr. 166.)

Мы не дорѣвали бы педаг. товари-
сту, если бы оно ишло изъ подмоги наци-
ональному выхованію молодѣжи и
польскои, бо зародно домагаючись, щобъ
и руска молодѣжъ выховувалася изъ душъ^и
народнѣи русской; однаго годѣ не за-
мѣтиши, що товариство педаг. бѣзъ икогосъ
чає dѣla изъ душъ польонизацій, изъ
тѣмъ добавочна миссия и користуешь
официальныи poparciem. Мы еще добре
тимо рѣчи дра Згурскаго, члена тов.
пед., выголосиши изъ рестарапційно-поль-
скому душъ на второбѣдѣ загальномъ
вборѣ педаг. товариства и напечатану изъ
„Szkoł-k“. Вѣстнѣкъ такожъ читателемъ
„Dѣla“ напада дра Герстмана изъ Руси-
пойти изъ тойже „Szkoł-k“ по поводу про-
мыслово-гospodareckой выстани русской
изъ Коломыї. А чи же не малъ и тепе-
рійныи сї такою выставою заѣрника-
наго тѣль изъ Краковъ таконъ цѣхъ?
Ходило тутъ именіо о то, єго приве-
зеніемъ, за вильногъ окр. inspektorowъ,
численнѣи русскимъ учительни показати
огнице польской славы и величіи и за-
саѣнити ихъ блескомъ старинной поль-
ской столицѣ, єго бѣзъ тѣмъ леки-
нейими вѣбетными у наѣзъ предѣгами поль-
онизаційными поробити изъ нихъ апо-
столы и замѣнити изъ реніныхъ запо-
дѣлъ польской идеи. Цѣль та ясно про-
бивася и изъ проціалнѣй рѣчи пра-
твариства и рады ик. кр. Савчинскаго:
„Panowie i Panie! Rzucacie je to światlo
ladowi, gniezcie nad Bugiem i Wislą, a
może i w tych dawnych granicach stanie
pod dziaÅaniem tego światła gnia-
wski, światlany, wspariani“. Слови-
ти не потребуютъ коментари, а надѣ 1000
фактами пошиинисъ здуматись. Го-
дѣй наѣмъ єго заложеніями рускимъ пригли-
датись, єко мѣжъ нашу руску пшеницію
сѣять польскій куколь. На рускѣ анкет-
иа єго готова сї своимъ іацемъ.
Въ справахъ школьнѣхъ приготовлены
предложенія: 1) о основанию и удѣржанію
народнѣи школъ, 2) о правныхъ обра-
захъ лѣтъ и 3) о школьнѣхъ кра-
жави. Такій частъ за короткій дні свѣ-
тичніи іаціи, єко якъ найбѣльше изъ-
сповати сї частъ соймовыи сесіи. Пере-
мѣстце въ обрадахъ соймовыи здѣ-
луг адміністраційнѣ справодѣлія и висеси
Выѣду. Межи предложеніями кр. Выѣду
найбажнѣйши будуть висеси єго до звѣ-
тичніи и промыслу. Въ обѣхъ сїхъ
справахъ дѣвъ особий анкеты готовы и
така матеріалы. Однакожъ пра-
твичнѣи анкеты еще не готовы сї єю
закономъ. Въ справахъ школьнѣхъ приготовлены
предложенія: 1) о основанию и удѣржанію
народнѣи школъ, 2) о правныхъ обра-
захъ лѣтъ и 3) о школьнѣхъ кра-
жави. Послѣ конѣніи зѣдомствѣ пред-
ложенія въ справахъ школьнѣхъ не єднѣ
прыїти сего року подѣ обрады соймъ, бо и
суть еще достаточно выготоденій. И справ-
ахъ будобы порадно, єко изъ тѣхъ вакансіи
справахъ не дѣлать єъ падѣніемъ засѣ-
хомъ, и єко ионереду замѣріи реформ-

ѣ школьной выбраніи на второбѣдѣ
народнѣи таинити. Отже паки звѣтичнѣи
кета пшедѣніемъ изъ житъ руского та-
чера и любитела руской праѣдѣлъ єко
трудится єю его розвѣю. Да тѣ
треба лишь праѣдѣлъ и пожарѣтъ
дѣмъ кареры, не линію руку, не гла-
голю прославданія!

Поводливи,

НЕРЕГЛІДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Слѣднѣе соймовыи) Цѣсарскыи ч-
тн. топотъ изъ 2 и. с. сорина сокращеніи соймъ:
соймъ Дальмации изъ 22 сорина,
соймъ Истріи, Герніи и Градиски изъ 23
Галачини и Странѣ изъ 14 сорина, соймъ
Чехъ, горѣшион и дѣлѣніи Австріи, Залѣ-
Моравіи, Шлеска, Форальбергу и Трѣсту изъ
округомъ изъ 24 сорина.

(Программа для соймовыи праѣда.) Всѣ-
галицко-польскїи днівницкии заговоры генер-
шо галицкіи соймъ попиниши вже разъ изъ
тѣхъ лѣтъ остаются неподлагодженій. Такій
типо „Слаз“ — має обовязкъ и задачу
соймка сиамъ старину, єко соймъ си-
амъ стались памятнами способомъ плодовито
черезъ то набрали ваги. Плюдостъ соймъ
сталасъ найтажшимъ ударомъ для гали-
ціи конституційныхъ, бо черезъ таку плодовиту
изрослобы и саме антиконкютичне спро-
ціиціо. Годитись на дотенершюи сеймъ
соймовыи сесіи, значиши сѣдѣніи
абдикаціи автономистичнаго табору и
ласнѣи смѣтю. „Слаз“ не подѣ однажды
соймъ, а възьмѣ лише послѣдніи, єко възь-
мѣніи съ соймовыи прадѣлъ. — „Дзиенікъ ро-
л.“ обчисляє, єко галицкіи сесіи будуть
бude маѣти лише 40 днівъ, а поглядно єтъ
численнѣи сать — 31 днівъ до разпорядки
сти, бо вже 28 жовтня збереса разъ ду-
жавиа. Такій частъ за короткій дні свѣ-
тичніи іаціи, єко якъ найбѣльше изъ-
сповати сї частъ соймовыи сесіи. Пере-
мѣстце въ обрадахъ соймовыи здѣ-
луг адміністраційнѣ справодѣлія и висеси
Выѣду. Межи предложеніями кр. Выѣду
найбажнѣйши будуть висеси єго до звѣ-
тичніи и промыслу. Въ обѣхъ сїхъ
справахъ дѣвъ особий анкеты готовы и
така матеріалы. Однакожъ пра-
твичнѣи анкеты еще не готовы сї єю
закономъ. Въ справахъ школьнѣхъ приготовлены
предложенія: 1) о основанию и удѣржанію
народнѣи школъ, 2) о правныхъ обра-
захъ лѣтъ и 3) о школьнѣхъ кра-
жави. Послѣ конѣніи зѣдомствѣ пред-
ложенія въ справахъ школьнѣхъ не єднѣ
прыїти сего року подѣ обрады соймъ, бо и
суть еще достаточно выготоденій. И справ-
ахъ будобы порадно, єко изъ тѣхъ вакансіи
справахъ не дѣлать єъ падѣніемъ засѣ-
хомъ, и єко ионереду замѣріи реформ-

їи засѣхомъ, єко звѣтичнѣи реформ-
їи по бурливому мерю. Ставали зре-
гариіи башни розмозгѣтій висеси
и тѣрѣскали икъ мылніи башни. О-
годомъ-перегодомъ почали изъ Дардзії
виростати донги, єко пѣдесіаніи градъ
Побольшій паны, данийши други, зас-
текакувати

ети же ширинки кругами звітний и основно обговорюєй. — Дальше надієся Dr. pol., що правовладство виступить перед боймомъ изъ предложеніяхъ о засново дуалізму за- отже къ дусь ополукова автономістичныхъ властей и правительстнинхъ властей. Селибъ при- яснѣть, то сейль — думає Dr. pol. — ну- лячть Dr. pol. ро. такожь реформу закону громадскаго и дорожнаго. Однакожь деси се годъ наїде реформатора громадскон уставъ! Се менше бльшъ має бутъ програ- кету Dr. pol. обчисляя на 36 послонъ. Ог- такожь надієся Dr. pol. що до "поступниць" привучится партія "Лівонській" склади, въ що таїть значна група посльб- буде въ силѣ скоріше рухати "боймову ма- шину", якъ єсъ десь бувало. Просить Dr. pol. сколутеня автономістичнихъ и пра- вительстнинхъ властей країнъвъ, якъ пі- будь пригадує колишній проектъ дра Дуні- юшевскаго и тойже предметъ, есть на столько неясны, що о немъ годъ що певного ска- зати, бо не тъ самді гадцъ сноудиши обохъ країнъвъ, але ізъ еи перенесеною почтive головна пага, котра може перехи- митъ на добру и на злу сторону. Зажтво такожь, що Gau. Nkr. горячо виступила про- звіту цього проекту Dr. pol.

ЗАГРАНИЦЯ

(Огнене краївське заму) До Н. Рессе пишуть зъ Кракова, що польска партія замірє при обрадахъ надъ буджетомъ постити внесенихъ, щобы цѣлымъ країнамъ в рускій часті Галичини) причинивши затруднія функціоненю краївського замку, то волинською столицею польскихъ королівъ, що нашъ край вже и безъ того понадъ силами жертвувають на всілякі величанія узички, аль пр. на чиставий будицько земовий, то не думаемо, щобы такій замокъ інаго обтяженія краю жертвами на чиставий будови бувъ на часѣ в знашенні рухальній отголосокъ із краю. Огнене краївського замку сотні передовоїмъ бажають самон польской шляхти и не принесе краю никакихъ користи, тожъ було бы по-доброму, щобы польска шляхта своимъ коштомъ сплатила свою историчну памятку. Рускій

(Новые проекты.) Въ министерствѣ финансій готовится реформа царских тарифовъ, чтобы привернуть большу единицу къ торговельной политикѣ и раздобыти болѣе доходъ для державы зъ царскихъ зборовъ. — "Новости" заявляютъ, что въ правительственныхъ сферахъ поднесено гадку привернуть церковно-приходскіе школы, знесеній за министерства гр. Толстого. Зъ державного скarбу макъ бута асигнованный кредитъ на плату для духовенства за науку и падэоръ въ тыхъ школахъ.

иная партия. Именем Горького-авторитета товарищество сельского землевладельца такую же партию сельского землевладельца при новом губернаторе, доводившуюся выборах въ избрану и въ Шадлеръ. Въ бгозѣй, выданой изборите, назначас со товарищество избранныхъ, и изъ поѣтской и изъ краевої администрации. Практически иное же реагирование избраныхъ. Оно, стало, теперь неслыханно житье у поѣтѣй, разыгравшихъ про всѣлики споры и посыпавшихъ до "Narodowki" всѣлики донесенія, голосы въ краю и т. д. Всюду издавалось на всѣхъ, "поѣтѣйскихъ достопримечательностяхъ", пытаясь погані споры, доказывая

(Пам'ятник Хмельницького в руській язьку.) „Страна“ а за иесю и „Порядок“ пишуть: „Хмельницькій бувъ Малороссъ (Русинъ); пам'ятникъ здвигавъ ему за прилученіе до Великої Россії — Малон Россіи с. е. за добровольные злученіе двохъ самостійныхъ народовъ „яко вольного съ вольнымъ, рвнного съ рвнімъ“... Прилучившися народъ говоритьъ своимъ малорускимъ языкомъ и мас вже свою доволѣ прекрасну, зъвь многихъ взглядахъ дуже замѣтну литературу. Для 18 мая 1876 р. особна комисія (Тимашевъ, Толстой, Потаповъ) съ сподвѣломъ М. В. Юзефовича виеднала звестныи заказъ малоруского языка, ощущаючий синий, безъ взгляду на то, що о его знесеночесне передъ піонеромъ вислованіе просьбы від чернигівскаго земства и бывшого кіевскаго генералъ-убернатора М. И. Черткова... Появилася пытанье, чи при открытии пам'ятника Хмельницькому буде его рѣдис слово приверене въ правахъ „вольного и рвнного“ статутомъ великорускимъ? Чи не буде заборонено почитти пам'ять „свободителя України“ словомъ на его родномъ языцѣ, на тѣмъ языцѣ, що нинь теперъ славленій гетьманъ писавъ свои думы, оживлять свою Русь?“ — Таки пишуть великорускія петербургскія часописи загальнаго поважанія въ цѣлой Россіи.

Болгарія. Після того, як спаю відновилися вибори до народного обрання по волі і приказу князя, о чимъ мы въпереду звѣли, не тажко будо отгадати, що народне "обрання" згодиться на польо князя

хинца прибувъ кън Александър до Систовы на пароходѣ "Голубчикъ", и любы для донершна ирони, казаъ торжественно при братъ мѣста, а ветромъ сефто изложи вати. Се мало поизлагъ, чо ось то болгар сий народъ такъ сердечно любитъ свого кназа, такъ даже радусятъ на павечеріе по хоронѣтъ свои мозоден свободы. Толькожъ имъ тонъ "любови" и "радости" побоявой кназъ Александър оставъ на Систовѣ, и ѹдешоъ поизувати на "Голубчика", где се редъ вѣрхъ слугъ бунъ безнознѣйши, якъ сердътъ свого "мѣновѣданаго" народа. На другій день при асистѣтѣ побоявой "собраніе" на полю кназа и кн. Александъръ заразъ таки того самаго дня (13 липня) выдаєтъ прокламацію до народа. Дакуе тѣ нѣѣ за доказане "догѣрн", и лѣтцъ, чо отъ сего днія розпочинается "нова епоха". Справедливость, беззоторонность, охорона свободы и т. д.—се все мають быти принципы новой епоки, толькожъ они прошли же передъ нею, коли неправду, насильствъ и оружіемъ переводились выборы до "собранія". Кназъ завѣрилъ наимѣть, чо "собраніе" и на дальше буде мати рѣшаючій го лосъ, сколько разбѣтъ приїдеся призволити новій податки въ данни! Шо "собраніе" ихъ призволить, сколько кназъ захоче, се рѣчъ позна, божъ оно зложене эзъ креатуръ самого кназа, чи однакожъ на тое згодите Болгариа — се инишъ пытаю. Отъ же й теперь, недовго пѣслѣ першаго початку "новой епоки" доходять вѣсты, чо народъ не хоче платити податкобѣ и проганяе книжихъ выселени кназъ. Особливо мѣста, въ которыхъ грома литою интелигентѣйшиа часть болгарскаго народа, даже нещрилько относятся до книжихъ поборцѣвъ податковыхъ и кназенъ не останеся ничего пышного, лѣкъ збройною силою вы добути гропѣ бѣтъ болгарскаго народа.

Рѣвночасно съ похоронами болгарской свободы настало нове министерство: министръ-президентъ — россійскій генералъ Криловъ, министръ внутр. справъ россійскій полковникъ Ремингтонъ, министръ загр. спранъ — бывшій секретарь князя Столідовъ, молодецъ 20-лѣтній, министръ финансъ — Слесковичъ, бывшій урядникъ банковскій изъ Румуніи, министръ правосудія — дръ Тешановъ, министръ просвѣты — дръ Иречекъ, Чехъ. По такомъ министерствѣ ледно чи можна надѣятьсь богато добра для Болгары.

Франція. (Бесіда Гамбети.) Для 4 л. серпня прибувъ Гамбета до Туръ сердечно витягній тамошньою людностю. На бенкетѣ, дарованій въ его честь, державъ багъ свою давно заповѣджену бесѣду. На вступѣ згадавъ багъ о нещастяхъ, якій наївѣстили Францію передъ десети лѣтами, — о фран-

ходно о сей беседѣ Гамбеты. Именно поднесена реформа сенату и выборного права, стѣасе остру критику. Кромѣ того защищается Гамбета нелюбость программы и тайный замѣръ стремленія до диктатуры.

НОВИНКИ.

— Последние ч-ло „Дѣла“ сконфисковала
и к прокуратурѣ за посѣдѣній уступъ
допись изъ Самбора. Другій пакладъ Ч. 58
роздобулено изъ Недѣлю.

— Розрухи противъ жидовъ въ Голоску.
Въ часѣ ярмарку, котрый отбувався въ Голоску підъ Львовомъ дил 6 лат. серпня, пріїшно жеж жидами въ селянами до бойки. Прячною безпідрядкою буди въ тõмъ слу-
чаю жиды, котрія прогантю кинулися до
садиць мѣстечковыхъ господарій и наробили
также шкоды, зрывачи самовольно овець.

— Якъ на нашихъ почтахъ читаются по руски? Маско щодь рукою кореспонденційную картку надалу во Львовъ дні 8 липня адресовану до Вишнева почта Букачевцівъ, которая выслана до Бухаресту, з'явила зробила дорогу до Ісъ, а бгтакъ черезъ Россію и Льбовъ добрасталася по 21 дніяхъ бдоперва дні 28 липня до рукъ адресата. — Звертаючи увагу Свѣтлану Дирекції почти на той фактъ, думалко, що знаний тъ сперечній ея начальникъ зробить отповідній покроки щобъ черезъ неувагу або скоєнно урадливість не поносили шкоды публіка.

— Въ рускѣмъ аматорскѣмъ театрѣ въ Коломыѣ будуть представленій; дни 2 (14) серпня "Верховинцъ" (изрдннн драма съ спѣвами и танцами), а 3 (15) серпня "Школьникъ на кандидатѣ" и "Мѣйстеръ и человѣчина", — на котрѣ представлена Дирекція Ви. Родимцѣвъ защищаемъ.

— Руско-народный театръ подъ ди-
рекцію О. Бачинскаго приѣхалъ дні 2
ж. серпня до Теребовлѣ, где замѣряк дати
представлень. Представлена будуть даван-
іе недѣлю, второга, четвергъ и субботу.

— Театръ подъ дирекцію п. Теофіла Романовича давати буде представленія въ Бурштиѣ.
— Градъ величины дѣсковыхъ опѣхъ

— градъ величина лесковыхъ бражокъ
наробивъ много никоды на поляхъ громада,
Иванкица, Грабовецъ и Похобка подъ бого-
родчанского.

— Огонь. Въ недѣлю днія 19 (31) липня згорѣла сердѣцъ полуодна, заразъ по великихъ літургіяхъ, церкви нарочіїльни въ Переяславу. Причиною була неосторожність паломника. Зъ церкви не уратованоничего, пімъ спостережено огонь, обишла поломкю вже цѣлу церкви. Шкоду обчислють 10.000 зп.

— Пожаръ въ громадѣ Спась, пос. Липецкаго, зиницѣ обѣдѣя 3 господарѣ разомъ съ запасами хлѣба и сѣна, при чѣ згорѣло такоже кѣлька штука худобы. Стата неу碌езнечена выносить 1804 зр. Причины пожару не зѣстки. — Острашный огнь извѣстилъ громаду Позднѣйъ пос. не мыскѣмъ. Пожаръ, котрого причина неизѣма, розширился при сильнѣйшѣ вѣтре также въ короткому часѣ зиницѣ 40 домовъ и 160 будынковъ господарскихъ. На 40 шкодованныхъ было 36 асскурованныхъ. Загаломъ выносить школа 100.000 зр. Въ селѣ Выкоты въ Самборцій погорѣ 13 господарѣй, зъ котрыхъ только 6 б.

— Великий пожаръ извѣстилъ насъ о гибели Ленина. За три години згорѣло 149 мѣстъ, 2 магазина съ амуницією артилера- скою, магистратъ съ всіми актами и мѣстнаго публичныхъ заведений.

— (Дробный вестник.) Князь Виртембергский, командующий из Галиции, поспешил в субботу до Львова. — Директ почты галицких и Шинефельд выехал утром. — Сов. министр Фельнер оставил в недавно 7 серии локалей, въ триихъ поумѣшуваніи по Львовѣ суды и выехалъ до Станиславова, чтобы оглянуть мішний судовій будинокъ и языницѣ. — Профессоръ института историческо-филологического въ Нежинѣ, Будылоничъ, именованый профессоромъ языка старославянскаго въ

— Справы церкви католикон въ снїй и Герцоговинѣ утверждовано трактатъ дни 8 лят. лица с. р. заключеныхъ жи Австрію и курію римскою. — И згаданого трактату утворене буде исправнѣ архієпископство, котрому будуть подлагали епископы обохъ краївъ яко скопы-суфраганы. Такожъ має бути реїна капітула зъ 4 прилошань, зъ коихъ кождый має получати 2000 зр. Въ Банялюцѣ утворене буде епископство Герцоговина буде мала епископство стар. Дієцезія Требиня збстане начальствомъ епископа въ Рагузѣ. — сія архієпископа въ Серасії виносити зр.; въ Банялюцѣ 3000 зр., а въ М. 6000 зр. — Въ Серасії буде отворено кожъ семінарія. — Право именованія скопій застежено автор. Цыаремъ

— Нигилизмъ въ армії. За Понту доносятъ, что въ Гранд арміоне подпоручикъ № 26 полку пѣхоты Ниггебауэръ, который имѣлъ захватническія отношения къ российскимъ революционерамъ. На вѣстъ о побѣдѣ арестовано, при которомъ найдено много компромитирующихъ паперовъ прѣхвѣтъ маркиза Кондора архіепископа Сальватора, чтобы пересѣдѣти на свою стаію сарыи.

— Зъ долинъ. Пойти Долинскій членъ послѣ послѣдней конкордіи 7.8.33 жалобъ. После вѣроточенія: греч. к. 57.502 душъ, — рим. кат. 8.154, евнгел. 2.127, — жидѣй 11.037, — иудеевъ изрѣспубликанъ — 13, — Польши народностій Русиновъ 50.723, Польскій 7.024, Нѣмцій 11.936, Чехій 64, Угринъ 30, Италий 54, Славянскій 2, — Вѣтъ мужчина 39.112, женщина 39.721. — Неуклюжіе читати и писати 70.501, умѣючихъ читати 1.320, умѣючихъ читати и писати 7.912. Зарахъ на первый поглядъ побачить каждый, что конкордію изъ нашіхъ поспѣшили ошибочно, а именно, что число Польскій 7.024 изъ перенесено до числа рим. кат. 8.154, а Нѣмцій 11.936 изъ перенесено до числа евнгел. 2.127 есть за высоке. Каждый, кому знаній поспѣшили Долинскій, знаетъ добрѣ, чѣмъ и староста и я, комискаръ конкордійный не знали чѣмъ знали не хотѣли, что не лішь въ селаніе, але и въ мѣщане и кавѣтъ и "вѣтраста кавѣтъ", говорятъ не лішь въ дома, але и въ костелахъ по русину, чѣмъ оказывается, что тѣ люди, хотятъ рим. кат. кѣмы, суть Русинами а не Польскими. Рѣшило му суть каждый признати, что ошибочно испытували и комискаръ жидѣй, который въ дома уживаются маргона жидѣвскаго, а въ житѣ публичнѣа языка русинскаго, яко Нѣмцій.

— Уже давнѣшое было въ "Дѣлѣ" згадано, что въ кѣтѣ Коссовъ выкрыто шайку, которая занималась подкупомъ комісіи асистентуриновъ. Недавно отбулся въ сѣй спорѣ въ коломыїскомъ судѣ остаточная разнѣра. Кроме урадника магістратскихъ (Славинецкого и Шандера) засужено было жалобу жалобы, между ними бурмистра косовскаго Бѣлата на 4 мѣсяца, а инсѣбурмистра Гартнера на 6 мѣсяца въ изнинѣ.

— Важныи открыты археологичній зробили недавно въ Египетѣ въ Греції. Правительство зарядило будову желѣзной дороги изъ Наваріи до згаданого мѣстца, где стояти мѣда передъ пѣхами схватки Ахеменіса.

— Новіи снаряды археологичній. После назнѣмѣшахъ мѣстѣ, открыто въ Тебахъ много цінныхъ памятниковъ археологичніхъ, который относятся до исторіи стариннаго Египту. Межъ нинѣи знайдено тамъ 56 домовъ, изъ которыхъ 15 мѣстять въ себѣ муни данихъ королѣвъ египетскихъ. Зы множества прочихъ предметовъ задокументуютъ на особливуу влагу 4 листы папирусовъ. Однѣ въ нихъ есть неизычайной величины, бо має 4 метры довготы. — Сему открытию, которое даже заинтересовало всѣхъ учёныхъ археологовъ, принисуло неизычайное значеніе для исторіи Египту и надѣютъ, что сю проѣзжть въ наукѣ великая превозгота. — Выдубуты снаряды перевезено для 9 (21) лица съ великими торжествами до египетскаго музея изъ Бузину, збѣжного пользъ гардакъ проф. Масперо.

— Зъ Надѣтичъ. Выдѣлъ тен. "Просто" дарованъ 22 книжокъ своего выданія для здѣжуючихъ читальни въ Надѣтичахъ. За той даръ складано съѣтству выдѣланіе "Просто" ціру подпись. — Теофиль Мигель, юристъ приходникъ.

— Чума сибирская появилась, искъ звѣнѧла до "Deutsche Ztg.", въ селахъ уѣзда новгородского. Въ двохъ посѣдѣніяхъ тѣждѣхъ умерло такъ надѣль 70 людій.

— Число локомотивовъ заходящихъ теперь въ ужитку на цѣлѣй земли выносится 150.000. Сюда всѣхъ тѣхъ машинъ рѣшили слѣдѣтъ 80 ліхвій коней.

(7) Въ Долинѣ прохоже, дѣль чумынко, чумынко, который забѣдилъ, искъ становился на ноги при помочи "вороежицъ". Кто проходитъ до него, мусить привести чорку курку. Если однакожъ кто тѣ околицѣ не знаетъ того, прииде безъ чорной курки, то мусить купонати такои въ Долинѣ и пласти 2 до 3 гр. Пакотъ той чистъ тѣ чорноки книжки, где букинъ блѣдъ въ картии обертакъ конечнѣа пож. Поэтому отѣзвае курку голову и шею журкотитъ надѣль курку ручки. Прояходить разъ до него баба и просить, чтобы порадить ей на гризоту, сварно и бѣлу съ чумынкою. Ворожбить дѣлъ съ фіннію яномъ чудотворной воды и каме: "Нѣтъ тѣй чумынко здѣшне кричати, възьми твою воду въ губу и траній доки она не вѣжле або памъ не засинъ". Жѣнка приходитъ до дома, здѣшнѣа вечеру, ажъ ту и здѣшнѣа въ гостѣ приѣхала. Чумынко кричать на жѣнку, чтобы даша болѣтъ. Жѣнка для вечеру, а сама обернулася въ тѣй камѣ вѣжле воды въ губу. Чумынко не исподобилась вечеру, давай жѣнку пакотитъ, але она не сказала на сеи слова.

Выдѣлъ: Мих. Коссакъ и Вол. Барѣньскій. — За редакцію отвѣтѣа: Володим. Подляшевій.

Наиочи иного способу отвѣтѣа: Вашъ Всечестивѣйшій Огіцъ за Вашъ трудъ и щиро участъ въ нешастю и смуту нашей родины, просимъ принять нашъ широсердечіе: Спасибо!

Въ гореоти остаючи родина бл. п. Антонія Герасимовича.

Съ симъ "числомъ" розсылаеся Ви. предпітникамъ "Бібліот. пайзіам. іонъ", который зложили предпіту за 3 чвертьрѣкъ, 6 и 7 аркушъ пошѣти Тургенева "Дымъ".

ПОСМЕРТНЫЙ ВѢСТИ.

† Пр. о. Антоній Герасимовичъ, парохъ въ Городку, дек. Задѣщицкого, умеръ по короткій недугъ въ 69 роцѣ житїя, а въ 43 свѣщеннѣства. Вѣна ему пакять!

† Для 24. руки линія умерла въ Бережини (коло Жидачена) Розалія Петрушевичъ, сестра нашего крилошина, въ 75 роцѣ житїя. Покойница была доброю Русинкою, отличалася силынъ характеромъ и многими прекрасными чеснотами, буда высоко похажала вѣжла, кто лише еи зналь. Честь си памяти и вѣтній упокой!

ПОСЛѢДНІЙ ВѢДОМ. и ТЕЛЕГРАМЫ.

Берлинъ 9 и. с. серпня. Въ Шильдбайгѣ изъ Помераніи пришло до разрѣхъ противъ жидѣвъ. Колѣка домобѣтъ ушкодично и врабовано.

Цѣсарь імпецій, цѣсарь австрійскій и король Баларіи, Саксоніи и Виртембергіи мають предложить Вел. князевіи Баденському, щоби при обходѣ свого срѣбного вѣсія принять титулъ королі.

Прага 9 серпня. Politik звѣщае, що італійскій король виразивъ листописи аистрійскому цѣсареніи свое вѣжливіе, посвѣти его въ Італію, або познѣйше въ Гедѣ. Цѣсарь отвѣтилъ, що съ найбѣльшою радостю почитає короля изъ австрійской землі.

Тунисъ 8 серпня. Банда краевыихъ панастикій арабувала колька мѣстечностій межи Кефомъ, а же вънницю изъ долинѣ Меджерда. Французы пересѣдують панастикій.

1200 людій въ французскаго бѣдѣлу, стоявшаго обовомъ на руинахъ Картигіи, має станути валогою въ Тебурка съ 40 кильомъ на захѣдъ Тунису.

Вашингтонъ 8 серпня. Президентъ Гарфінкель перебуло піасливо волу операцію.

ПОДЯКА.

Неумолимо судью дѣткій тяжкою утратою неотжалованої матери нашон бл. п. Доминінъ въ Бѣлінськихъ Барѣньскій складася симъ широсердечиу нашу подяку Ви. о. продекану и Мит. конс. сонѣтникіи Іоакіму Заріцкому пароху въ Озернѣй, Ви. о. вицідик. Ф. Жуковскому въ Олѣївѣ, Ви. о. Іоану Хромовскому приходниковои Осташовець, Мит. конс. совет. Іосифову Варапунинскому приходниковои Прошонову, Іоану Райтеровскому прих. Бѣлковець, Стефанію Бѣлінському прих. Черніхова, Корнилю Монцибовичеви прих. Верголки, Василію Дудніцкому прих. Ієнововець, о. Чии, си. Вас. В. Жуковскому въ Бучача за вѣкъ труда и горжетовину участы въ похоронахъ и за отданье послѣдної услуги бл. п. Домінінъ, именно же даюмо Ви. Мит. конс. совет. Іоакіму Заріцкому за широсердечи, до глубини трошаюче надробне Слово. Спаси-Богъ Вамъ Ви. Отцѣ, що не забули на насъ въ найтажшої хили нашого житїя въ словомъ сердечніи потѣхи облегчили тажї удари судьбы.

Нестеровъ дні 18 (30) липца 1881.

Иванъ Барѣньскій, Іванъ Барѣньскій, Юlia въ Барѣньскіихъ Любовичъ, Іоанъ въ Барѣньскіихъ Струмінська, Іосифъ Барѣньскій, Александръ Барѣньскій, Володимиръ Барѣньскій.

Подяка.

Подиосна родина захѣдна симъ прилюдни подику Всечестивѣйшемъ Огіцъ и всѣмъ добрымъ людямъ, котрій дні 5 с. ж. брали въ Кулаковицѣ удѣль при похоронахъ нашого неотжалованої отца бл. п. Антонія Герасимовича, пароха Городка, а передъ вѣхами Ви. Кризов. о. Лієвичеви, котрій не жалѣвъ потрудятися на сей сумішъ обходъ ажъ въ далекихъ Куты. Ви. Антонію Гавриловичу за хорошу проповѣдь въ церкви, Ви. о. о. Ганкевичеви и Дольницкому, котрій, яко правдиви брати по Христѣ, напѣшили покойного отца нашого, що дні въ часѣ его слабости. Ви. о. Киггнинскому за пращальне надробне слово и Ви. о. Мациланському, Угриновскому, Винницкому, Романовскому, Балакіному и к. Каневскому, латинському отр. въ Заліцкахъ.

Не изнѣчи иного способу отвѣтѣа: Вашъ Всечестивѣйшій Огіцъ за Вашъ трудъ и щиро участъ въ нешастю и смуту нашей родины, просимъ принять нашъ широсердечіе: Спасибо!

Въ гореоти остаючи родина бл. п. Антонія Герасимовича.

Куревъ львівскій тѣ дні 8. 4. серпня 1881

1. Акціи за штуку. Жалъ, Кар. Ліхе, по 200 р.

2. Листы засѣт. за 100 р. Общ. кредит. галан. въ 5% за.

3. Листы засѣт. за 100 р. Общ. кредит. галан. для Гал. въ 5% зас.

4. Облиги за 100 р. Видимій галан. 5% м. к.

Обліг. комуналн. Гал. банку рутиг. 6%.

Пожалъ кр. тѣ р. 1873 по 6%.

5. Листы засѣт. Краковъ. Станіславовъ.

6. Монеты. Дукатъ голландскій.

7. Монеты. Наполеонъ.

8. Монеты. Рубль російскій.

9. Монеты. Краковъ.

10. Монеты. Ставропольскій.

11. Монеты. Серебро.

12. Монеты. Краковъ.

13. Монеты. Ставропольскій.

14. Монеты. Краковъ.

15. Монеты. Ставропольскій.

16. Монеты. Краковъ.

17. Монеты. Ставропольскій.

18. Монеты. Краковъ.

19. Монеты. Ставропольскій.

20. Монеты. Краковъ.

21. Монеты. Ставропольскій.

22. Монеты. Краковъ.

23. Монеты. Ставропольскій.

24. Монеты. Краковъ.

25. Монеты. Ставропольскій.

26. Монеты. Краковъ.

27. Монеты. Ставропольскій.

28. Монеты. Краковъ.

29. Монеты. Ставропольскій.

30. Монеты. Краковъ.

31. Монеты. Ставропольскій.

32. Монеты. Краковъ.

33. Монеты. Ставропольскій.

34. Монеты. Краковъ.

35. Монеты. Ставропольскій.

36. Монеты. Краковъ.

37. Монеты. Ставропольскій.

38. Монеты. Краковъ.

39. Монеты. Ставропольскій.

40. Монеты. Краковъ.

41. Монеты. Ставропольскій.

42. Монеты. Ставропольскій.

43. Монеты. Ставропольскій.

44. Монеты. Ставропольскій.

45. Монеты. Ставропольскій.

46. Монеты. Ставропольскій.

47. Монеты. Ставропольскій.

48. Монеты. Ставропольскій.

49. Монеты. Ставропольскій.

50. Монеты. Ставропольскій.

51. Монеты. Ставропольскій.

52. Монеты. Ставропольскій.

53. Монеты. Ставропольскій.

54. Монеты. Ставропольскій.

55. Монеты. Ставропольскій.